

РЕШЕНИЕ

№ 18061

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2744** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Ж. Р. гражданин на Република Л. [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за издаване на виза по заявление №IST24026681V от 21.02.2025г. на А. Д.-Втори секретар и завеждащ „Консулска служба“ в Генерално Консулство на РБ в И..

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. Твърди се, че отказът е процесуално и материално-незаконосъобразен, издаден при липса на компетентност и в нарушение на целта на закона. Конкретно се визира, че молителят е търговски представител на „М. Т. Л. Ш.“ на територията на РБ. Притежава сертификат от Българската –търговско промишлена палата от 01.10.2024г. Също към заявлението за вида Д са представени и други документи като свидетелство за съдимост, застраховка, свидетелство за семейно положение, договор за наем на имот, декларация от В. Н. за предоставяне на адрес за пребиваване. Касателно допустимостта на жалбата се сочи, че с отказа има нарушения на чл.8 –правото на семеен живот, чл.9- свободата на мисълта и чл.13 ефективни средства за защита, както и чл.14 правото на недискриминация. Подчертава се, че правото на ефективна съдебна защита не е гарантирано, тъй като ответникът се е позовал и е зачел писмото на ДАНС, по отношение на което страната не може да се защити. Не може да го оспори и съответно да опровергае изложените там констатации. Във връзка с последното се сочи, че актът няма собствени мотиви. Съгласно чл.44, ал.1 от Визовия кодекс на ЕС всяка молба следва да се разгледа индивидуално с отчитане на всички представени доказателства. Соци се, че с неизпълнение на това изискване се накърнява принципа на правовата

държава заложен в чл.4 от КРБ. Допълва се, че отказът не е съобразен с принципите на съразмерност по чл.6, ал.2 и чл.5 от АПК. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Г. и от адв.М.. Претендират се разноски.

Ответната страна оспорва жалбата като неоснователна чрез юрк.К.. Моли същата да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 07.03.2025г. по отношение на отказ, без данни за връчване е в срок, допустима е, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ. Следва да се съобрази, че искането за виза тип Д, е недопустимо по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, единствено при доводи за нарушение права ЕКПЧ –жалбата може да бъде разгледана, поради което предвид това, че се такива релевират с жалбата нарушени права, то жалбата следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по заявление, подадено на 10.10.2024г., към което са описани приложените документи – копие от паспорт, застраховка, договор за наем, решение за вписване в единния ТР на БТПП на представителство на посоченото дружество, чиито представител е и др.

По заявлението е постановен отказ от ЗКС на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ-че е поставил или може да постави в опасност сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

Представена е на л.25 заповед №95-000-26 от 16.01.2025г. на л.34 на Министъра на Външните работи, с която същият в т.3 възлага на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства да се произнася по исканията за визи. Също така, по преписката на л.31 е представена Заповед №6 от 13.02.2025г. на генералния консул, с която конкретно за ЗКС се възлагат правомощия по издаването и отказа на визи т.е. и да се произнася по заявленията за виза.

В съдебното производство ответникът е поискал към преписката да се присъеди направената съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ и ДАНС. От дирекция „Миграция“-МВР е постъпило писмо на л.39 от 21.03.2025г. във връзка с това, че лицето за лицето се дава положително становище.

Представено е и становището на ДАНС в секретен том, видно от което становището е отрицателно. Същото се коментира по същество от процесуалните представители на жалбоподател, че същата е бланкетна.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкция на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от заповед №95-00-26 от 16.1.2015г. приложена по делото-

Министърът на външните работи е възложил на задграничните представителства да разглеждат заявленията и да подписват отказите. Във връзка с компетентността е представената и описана по горе заповед от генералния консул за конкретното упълномощаване на издалия отказа. Следователно – отказът е постановен от компетентен орган.

Актът е мотивиран – с чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, а именно, че апликантът може с действията си да постави в опасност националната сигурност. Това основание обвързано от становището на ДАНС, което не е бланкетно. Мотивите на издателя на акта могат да бъдат в друг документ на същия или на друг орган. В становището на ДАНС са изложени мотиви свързани с това, че апликанта е във връзка с български гражданин, който се занимава с търговия на продукти, свързани с отбраната вкл. се касае за прикритата собственост и участие в тази дейност. Дали този български гражданин е в списъка по чл.46 от ЗМФТ не може да се установява като обстоятелство по делото -както се възразява от пълномощника. Освен този първи мотив има и втора група, свързана с това, че жалбоподателят има отношение към оръжейни доставки на определена терористична група. Тези констатации, намиращи се в становището на третото лице са от компетентността на ДАНС.

Във връзка с гореизложеното се поставя правния въпрос какъв е характера на становището- обвързващо ли е, трябва ли да се съобрази органа, може ли да се обори от оспорвания и т.н..

Относно становището на ДАНС, трябва да се съобрази, че отрицателното становище на ДАНС е обвързващо за водещия производството орган, като в хипотезата на [чл. 22, ал. 4](#), [вр. чл. 26, ал. 1](#), [вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ](#) представлява и мотиви на акта, с който се отказва предоставяне съответното право. Наложена е практиката, че доколкото това становище не подлежи на отделен контрол, то законосъобразността се преценява при оспорването на крайния акт, тъй като се засяга правната сфера на лицето. /така решение № 8151 от 13.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4656/2014 г., VII о., решение № 13436 от 29.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3673/2020 г., IV о.. В този смисъл е и [т. 2 от решение от 22 септември 2022 г. на СЕС по дело С-159/21](#), че не се допуска национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, поради което решаващият орган да е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Конкретно становището на ДАНС е свързано с преките правомощия на органа във връзка с националната сигурност. Само този орган може да направи изложените констатации. Същите не могат и не трябва да са конкретни, достатъчно е да са обосновани. Не могат да бъдат контролирани по същество нито от ответника, нито от съда. Достатъчно е становището на ДАНС да има мотиви. Конкретно същото не се изразява в отрицателна констатация, а има изложени съображения защо този извод е отрицателен.

Следователно отказът е законосъобразен, поради което трябва жалбата да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Ж. Р. гражданин на Република Л., [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за издаване на виза по заявление №IST24026681V от 21.02.2025г. на А. Д.-Втори секретар и завеждащ „Консулска служба“ в Генерално Консулство на РБ в И..

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съгдия: